

[Ernst Schmidt]

formpause. På kreditkøbsområdet eksisterer i dag regler, som i praksis har vist sig at være tilstrækkelige, og hertil kommer, at der på EF-plan arbejdes på et direktiv vedrørende kreditkøb. Det er uheldigt, hvis Danmark går sine egne veje, for der er ingen væsentlige argumenter for ikke at vente nogle år, indtil vi kender EF-direktivet.

Lovforslaget har i øvrigt en række ulemper, som må undersøges nøjere under udvalgsarbejdet. En væsentlig ulempe er det, at finansieringen af kreditkøb kan medføre øget risiko for långiveren. Det gælder f. eks. bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 2, som helt givet vil have en fordyrende effekt på samhandelen.

Bestemmelsen i § 8 pålægger sælgeren en række forpligtelser, som efter fremskridtspartiets mening er alt for usmidige og komplicerede. Hvorfor skal en forbruger og en butiksindehaver ikke kunne aftale nogenlunde, hvad de vil, når begge parter kender rækkeviddet af deres aftale?

Hvis f. eks. en kvindelig forbruger køber en kjole, der koster 600 kr., så kan hun selvfølgelig, som det er i dag, aftale med butiksindehaveren, at hun egentlig gerne vil dele betalingen over 3 omgange. Så koster kjolen måske 630 kr. i stedet for, og kunden og butiksindehaveren aftaler, at kunden kommer forbi hver den 1. i måneden og betaler 210 kr. hver gang de næste 3 måneder. Det kræver hverken kontrakter eller komplicerede talmæssige beregninger, som reglerne er i dag.

Efter bestemmelsen i § 8 kræves det nu, at butiksindehaveren skal udarbejde en købekontrakt eller andet dokument, hvoraf en genpart skal overgives kunden. Dette dokument skal indeholde en kaskade af tal, nemlig kontantprisen, oplyst som den pris, for hvilken tingen ved aftalens indgåelse kunne være købt mod kontant betaling hos sælgeren, dernæst udbetalingen, det beløb, som kunden skal betale, inden det købte overgives, endvidere kreditomkostningerne angivet som et beløb, nemlig summen af alle renter og andre tillæg til kontantprisen, som køberen skal betale, dernæst kreditomkostningerne angivet som en effektiv årlig rente, beregnet af kontantprisen efter fradrag af udbetalingen og i givet fald under hensyn til, at der efterhånden sker betaling af afdrag, yderligere kreditkøbsprisen, opgjort som summen af

kontantprisen og kreditomkostningerne, og endelig de enkelte ydelser, disses antal og forfaldstid.

Helt givet ville kunden have mere glæde af den ganske uformelle og enkle aftale, som man i dag har lov til at indgå, end af et dokument, som bliver til efter flittig brug af regnemaskinen, og som i virkeligheden slet ikke giver overblik, men tværtimod gør tingene helt unødigt komplicerede og uoverskuelige.

Reglerne om fortrydelsesret er heller ikke heldige. Der er allerede i dag mange virksomheder, som indrømmer deres kunder en ret til ombytning eller tilbagelevering af varer, der er købt på kredit. Det må være fuldt tilstrækkeligt, at forbrugere og forretningsindehavere kan aftale, at der skal gælde fortrydelsesret, hvis de ønsker at aftale dette. Men man går for vidt med bestemmelsen i § 9.

Fortrydelsesret er uheldig, fordi det skaber usikkerhed i samhandelen. Det må være hovedreglen, at når man har truffet en aftale, så gælder den. Forbrugerens overvejelser af, om han ønsker eller ikke ønsker at købe, må gøres, før købeaftalen indgås, og ikke efter, at den er indgået.

Også på en række andre punkter indeholder forslaget unødigt restriktive eller komplicerede regler.

Fremskridtspartiet vil gerne i udvalgsarbejdet medvirke til en modernisering og ajourføring af lovreglerne dér, hvor det har vist sig, at der er et konkret behov, men vi vil ikke være med til at opbygge en unødigt indviklet lovgivning, som vanskeligt kan forstås af forbrugerne, og som egentlig slet ikke er nødvendig for forbrugerne eller erhvervslivet.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Dette er nok et lovforslag, som i høj grad egner sig til udvalgsbehandling, da der er enormt mange detaljer i det, som det er umuligt at komme ind på ved sådan en førstebehandling.

Men jeg vil gerne sige, at det generelle sigte med lovforslaget, nemlig en større beskyttelse af forbrugerne, kan få SFs fulde tilslutning. Vi mener, at netop i et forbrugersamfund som vores er det vigtigt, at forbrugerne får beskyttelse mod de overgreb, de er ude for fra sælgers side. Jeg mener ikke, der her er tale om en barnepigementalitet, som det har været fremført. Det er sælgeren, der